

er af de pågældende naturtyper og sten- og jorddiger og lignende.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at § 3, stk. 1-3 og § 4, ikke skal gælde for diger, høfder, bølgebrydere og andre anlæg, som kræver tilladelse i henhold til lov om kystbeskyttelse.

§ 6. Miljøministeren kan fastsætte regler, som beskriver og afgrænser de naturtyper og sten- og jorddiger, der er nævnt i § 3, stk. 1-3, og § 4, stk. 1. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om beregning af arealstørrelse for de naturtyper, der er nævnt i § 3, stk. 1-3, og om, at naturlige søer i helt eller delvis offentlig eje eller bestemte typer af sådanne søer skal være omfattet af reglerne i § 3, stk. 1, uanset deres størrelse.

§ 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om registrering af de naturtyper og sten- og jorddiger, der er nævnt i § 3, stk. 1-3, og § 4, stk. 1.

Klitfredede arealer

§ 8. Der må ikke foretages ændring i tilstanden af klitfredede arealer. Der må ikke etableres hegn, og arealerne må ikke afgræsses. Der må ikke placeres campingvogne og lignende. Der må heller ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Stk. 2. Følgende arealer er klitfredede

- 1) strandbredden langs Skagerak og Vesterhavet i Nordjyllands, Viborg, Ringkøbing og Ribe Amter og strandbredden på Rømø i Sønderjyllands Amt,
- 2) arealer inden for 100 m fra den inderste grænse af de strandbredder, der er nævnt i nr. 1, og
- 3) arealer, der er klitfredede i henhold til den hidtidige lovgivning om sandflugtens bekæmpelse.

Stk. 3. De arealer, der er nævnt i stk. 2, nr. 2 og 3, skal være afmærket på stedet. Klitfredning efter stk. 2, nr. 2, revideres løbende.

Stk. 4. Forbudet i stk. 1 gælder ikke for

- 1) foranstaltninger til dæmpning af sandflugt,
- 2) landbrugsmæssig drift af arealer, der hidtil lovligt har været udnyttet landbrugsmæssigt, og
- 3) havneanlæg og de landarealer, der ved lokalplan er udlagt til havneformål.

Stk. 5. Arealer, der i medfør af § 1, stk. 2, i lov nr. 163 af 11. maj 1935 om tillæg til lov af 29. marts 1867 angående sandflugtens dæmpning m.m. er undtaget fra klitfredning efter de dagældende regler, omfattes ikke af reglerne i stk. 1-3.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 ikke skal gælde for diger, høfder, bølgebrydere og andre anlæg, som kræver tilladelse i henhold til lov om kystbeskyttelse.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om anvendelse af de klitfredede arealer, herunder forbyde bestemte former for anvendelse.

§ 9. Miljøministeren kan inddrage andre arealer under klitfredning, hvis de ligger inden for 500 meter fra den inderste grænse af de strandbredder, der er nævnt i § 8, stk. 2, nr. 1.

Stk. 2. Miljøministeren kan inddrage andre arealer end dem, der er nævnt i stk. 1 og i § 8, stk. 2, under klitfredning, hvis ejeren fremsætter begæring herom, eller hvis ejeren ikke opfylder påbud efter § 53, stk. 2, om dæmpning af sandflugt eller om begrænsning i anvendelsen af arealerne.

Stk. 3. Miljøministeren kan i særlige tilfælde ophæve klitfredning.

§ 10. Klitfredning tinglyses på ejendommen.

§ 11. Miljøministeren kan for at forebygge sandflugt give påbud om anvendelsen af klitfredede arealer og nedlægge forbud mod visse former for anvendelse.

Stk. 2. Miljøministeren kan nedlægge veje og stier på klitfredede arealer, hvis der er anden fornøden vejadgang til den ejendom, nedlæggelsen vedrører.

Stk. 3. Der må ikke gives adgang til nye ejendomme ad veje, der fører over klitfredede arealer.

Fortidsminder

§ 12. Der må ikke foretages ændring i tilstanden af fortidsminder. Der må heller ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, der fastlægger skel gennem fortidsminder.

Stk. 2. De typer af fortidsminder, der er omfattet af beskyttelsen efter stk. 1, er optaget i bilaget til loven.

Stk. 3. I bilaget til loven er fastsat, at visse typer af fortidsminder kun er omfattet af for-